

РЕШЕНИЕ

№ 17242

гр. София, 07.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10887** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Т. Д. А., чрез адв. Х. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 225з-1370/25.09.2025г., издадена от командир на отделение при СДВР, РУ 01 СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, по съображения за постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Иска се от съда да отмени оспорената заповед за прилагане на ПАМ. Претендират се разноски.

Ответникът - командир на отделение при СДВР, РУ 01 СДВР не се явява в съдебно заседание и не се представлява. В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата и преписката на съда е изразено становище за неоснователност, необоснованост и недоказаност на жалбата и е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.09.2025 г. срещу Т. Д. А. е съставен Акт за установяване на административно

нарушение (АУАН) с бл. № серия GA № 3477259 за това, че на посочената дата, в 16.09 часа, в [населено място], по [улица], на кръстовището с [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], управлява лек автомобил „Джип В. анлимитед“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. Л. И.. При извършена проверка на кръстовището на [улица] и [улица] с техническо средство DRUG TEST 5000 ARRM-0031, е установено, че водача управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози, като уреда е отчел положителен резултат Кокаин. В АУАН е отразено, че водачът е изпробван с техническо средство за употреба на алкохол Алкотест-Дрегер, модел 7510 с фабр.№ ARBA-0147, който е отчел положителен резултат 0.52 промила на хиляда в издишания въздух. Издаден е талон за изследване номер 0058959 с направление ВМА-С.. Дадени са и седем броя холограмни стикери номер 0058959.

Констатирано е допуснатото нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 и 2 ЗДвП – водачът управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда и след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Въз основа на АУАН, считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП, административният орган издал процесната Заповед № 225з-1370/25.09.2025г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква "б" ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство ответникът е задължен да представи информация във връзка с проведеното медицинско изследване, както и да посочи при наличие на информация, номер на досъдебно производство и прокурорска преписка, образувани във връзка с обстоятелствата описани в ЗППАМ №225з-1370/25.09.2025г.

Съдът, с оглед постъпилата информация, обективизирана в заключение на Съдебна химикотоксикологична експертиза рег.№И-2106/04.03.2026г. назначената по досъдебно производство ЗМ №1620/2025г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр.№38784/2025г. по описа на СРП, от което е видно, че от извършените изследвания на предоставените за изследване проби кръв и урина от лицето Т. Д. А. е установено: отсъствие на алкохол, но присъствие на кокаин и метаболити за обект кръв и за обект урина- наличие на кокаин, тетраhydroканабинол и етанол. Представена е и копия на справка от СРП, от която е видно, че срещу жалбоподателя е образувано наказателно производство за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на лист 28-32 и лист 46-47 са приложени заповеди за компетентност. В такова качество ответникът е издал оспорената ПАМ, поради което съдът намира, че обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Не се констатира съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя. В заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят, като водач, е управлявал МПС под въздействието на наркотични вещества или техни аналози. Именно това обстоятелство е спорно между страните.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 25.09.2025г. управлява лек автомобил след употреба на наркотични вещества и техните аналози, като уреда е отчел положителен резултат КОКАИН в слюнката, събрана в устната кухина на водача. Видно от приетото като писмено доказателство заключение на Съдебна химикотоксикологична експертиза рег.№И-2106/04.03.2026г. назначената по досъдебно производство ЗМ №1620/2025г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр.№38784/2025г. по описа на СРП, е видно, че от извършените изследвания на предоставените за изследване проби кръв и урина от лицето Т. Д. А. е установено: отсъствие на алкохол, но присъствие на кокаин и метаболити за обект кръв и за обект урина- наличие на кокаин, тетраhydroканабинол и етанол.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. По силата на чл. 6, ал. 9 употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при невявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.

В случая жалбоподателят е оспорил резултатите от извършената с техническо средство контролна проверка. Положителните резултати за наличие на наркотични вещества у водача, са потвърдени в посочената по-горе експертиза. При тези обстоятелства съдът намира, че действително са били изпълнени предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП, която като законосъобразна, следва да бъде потвърдена.

Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че административното производство е следвало да бъде прекратено, тъй като срещу Т. Д. А. е образувано наказателно производство и само наказателният съд имал компетентност да налага наказания, не е основателно. Налагането на ПАМ и образуваното наказателно производство са различни производства. Принудителната административно мярка има превантивен характер- за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, докато наказателното производство цели установяване на вина и налагане на наказание. ПАМ не следва да се отмени автоматично, а това може да стане ако бъде отменена от съда само ако се установи, че няма нарушение или са налице съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. ПАМ не се отменя дори ако наказателното дело още не е приключило и дори при определени случаи на оправдаване.

При този изход на спора на ответника се дължи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 76.69 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 80-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д. А., чрез адв. Х. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 225з-1370/25.09.2025г., издадена от командир на отделение при СДВР, РУ 01 СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Т. Д. А.-ЛНЧ-[ЕГН], да заплати на СДВР, сумата от 76.69 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.